

WIELKOPOLSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ
Al. Marcinkowskiego 3, 61-745 Poznań

Poznań, dnia 10 grudnia 2024 r.

UH.8361.184.2024

ZPO

Sylwia Grodziska
PER TUTTI SYLWIA GRODZISKA
ul. Blask nr 1A, lok. 2
62-070 Dopiewiec, gm. Dopiewo

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572), zwanej dalej „Kpa” oraz art. 40a pkt 1, art. 40b ust. 1 pkt 1, ust. 2 i 4 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. *o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 433 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, **wymierza przedsiębiorcy Sylwii Grodziskiej, działającej pod firmą: PER TUTTI SYLWIA GRODZISKA, Galeria handlowa "Mallwowa" lokal nr 12, ul. Malwowa nr 162, 60-185 Skórzewo, NIP: 7772907063, karę pieniężną w wysokości 500,00 zł (słownie: pięćset złotych 00/100), wynikającą z art. 40 a pkt 1 ustawy za niewykonanie obowiązku określonego w art. 3b ust. 1 ustawy.**

Należność tytułem nałożonej kary pieniężnej strona postępowania administracyjnego (przedsiębiorca) zobowiązana jest uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, **Nr konta NBP O/O Poznań: 96 1010 1469 0032 7422 3100 0000**, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o jej wymierzeniu stanie się ostateczna.

UZASADNIENIE

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przeprowadził, w dniach od 9 do 12 lipca 2024 r. kontrolę w restauracji „Per Tutti”, ul. Malwowa nr 162, lok. 12, 60-185 Skórzewo, prowadzonej przez przedsiębiorcę Sylwię Grodziską, działającą pod firmą: PER TUTTI SYLWIA GRODZISKA, Galeria handlowa "Mallwowa" lokal nr 12, ul. Malwowa nr 162, 60-185 Skórzewo, NIP: 7772907063.

Jak ustalono, kontrolowany przedsiębiorca prowadzi jednostkę gastronomiczną, w której oferowane są potrawy pakowane przez tego przedsiębiorcę w produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami. W ramach podjętych czynności kontrolnych sprawdzono m.in. rzetelność obsługi konsumentów oraz przestrzeganie przez przedsiębiorcę obowiązku wynikającego z art. 3b ustawy, tj. pobierania opłaty od użytkownika końcowego nabywającego napoje lub żywność w produktach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy, zwanej dalej “opłatą”.

W wyniku rozliczenia zakupu kontrolnego ustalono, że przedsiębiorca nie pobrał opłaty za dwa kubki na napoje (kubki były przykryte wieczkami z tworzywa sztucznego), w których zostały inspektorom, w ramach zakupu kontrolnego, podane kawy na wynos. Na wydanym inspektorom paragonie fiskalnym nie wyodrębniono opłaty za ww. 2 produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych będące opakowaniami. Przedsiębiorca oświadczył, iż opłata jest zawarta w cenie opakowań jednorazowych, natomiast kelnerka ze względu na niedopatrzenie spowodowane mnogością zamówień nie doliczyła do paragonu ww. opakowań.

Niepobranie opłaty stanowi naruszenie przez przedsiębiorcę art. 3b ust. 1 ustawy, zgodnie z którym, „Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego, jednostkę handlu hurtowego lub jednostkę gastronomiczną, w których są oferowane produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami lub napoje lub żywność pakowane przez tego przedsiębiorcę w te produkty, jest obowiązany do pobrania opłaty od użytkownika końcowego nabywającego te produkty lub napoje lub żywność w tych produktach (...)”.

Zgodnie z załącznikiem nr 6 do ustawy: „Do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych podlegających zmniejszeniu stosowania zalicza się:

- 1) kubki na napoje, w tym ich pokrytki i wieczka;
- 2) pojemniki na żywność, w tym pojemniki takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która jest:
 - a) przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu lub na wynos,
 - b) zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika oraz
 - c) gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzanie, gotowanie czy podgrzewanie - w tym pojemniki na żywność typu fast food lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na napoje, talerzy oraz paczek i owijek zawierających żywność.”

Zgodnie z treścią art. 3b ust. 4 ustawy nadzór nad przestrzeganiem przez przedsiębiorców przepisów art. 3b ust 1 - 3 sprawuje Inspekcja Handlowa na podstawie ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 312 z późn. zm.).

Zgodnie z art. 3 pkt 2a Dyrektywy 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz. U. UE. L. z 1994 r. Nr 365, str. 10 z późn. zm.), „opakowanie wielokrotnego użytku oznacza opakowanie przeznaczone, zaprojektowane i wprowadzone do obrotu tak, aby osiągnąć w ramach jednego cyklu życia wielokrotną rotację poprzez powtórne napełnienie lub ponowne użycie do tego samego celu, do którego było pierwotnie przeznaczone”. Zgodnie z pkt 2 załącznika II dyrektywy, opakowania wielokrotnego użytku powinny m.in. posiadać właściwości fizyczne oraz cechy opakowań pozwalające na ich wykorzystanie w określonej ilości rotacji, przy normalnie łatwych do przewidzenia warunkach zastosowania. Implementację dyrektywy do krajowego porządku prawnego stanowią przepisy ustawy. Definicja legalna produktu jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego została uregulowana w art. 2 ust. 9e ustawy, zgodnie z którym jako produkt jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego - rozumie produkt, który jest w całości lub części wykonany z tworzyw sztucznych i który nie został przeznaczony, zaprojektowany ani wprowadzony do obrotu, tak aby osiągnąć w ramach jego cyklu życia wielokrotne użycie przez zwrócenie go w celu powtórnego napełnienia lub ponownego użycia do tego samego celu, do którego był pierwotnie przeznaczony.

Zgodnie z powyższym kontrolowany powinien od użytkownika końcowego pobrać opłatę za produkty jednorazowego użytku z tworzywa sztucznego.

Jak wynika z art. 40a pkt 1 ustawy: „Administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto: wbrew przepisowi art. 3b ust. 1 nie pobiera opłaty od użytkownika końcowego nabywającego produkty jednorazowego użytku

z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami lub napoje lub żywność pakowane przez tego przedsiębiorcę w te produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami.”

Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że zasadne jest wszczęcie postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej za niewykonanie obowiązków określonych w art. 3b ust. 1 ustawy. Pismem z dnia 5 listopada 2024 r., znak UH.8361.184.2024 organ zawiadomił stronę o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej. W związku z niepodjęciem przesyłki zawierającej przedmiotowe pismo, zgodnie z art. 44 § 4 Kpa, wraz z upływem ustawowego terminu pismo pozostawiono w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia. W treści pisma, o którym mowa powyżej zawarto pouczenie, że strona może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiadać się co do zebranych dowodów oraz zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, a także przedstawić stanowisko w powyższej sprawie oraz składać wnioski dowodowe, w terminie 14 dni od daty doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, co stanowi realizację art. 10 § 1 Kpa. Jak stanowi art. 40c ust. 1 ustawy, do administracyjnych kar pieniężnych nie stosuje się przepisu art. 189f Kpa.

Organ ustalił, że w sprawie nie wystąpiły okoliczności, o których mowa w art. 40b ust. 5 ustawy. Strona nie przedstawiła organowi dowodów i okoliczności wskazujących, że dochowała należytej staranności i uczyniła wszystko, czego można było od niej rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub że nie miała żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których strona nie mogła przewidzieć.

Zgodnie z treścią art. 40b ust. 4 ustawy: „*Przy ustalaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej uwzględnia się stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu.”*

Oceniając stopień szkodliwości naruszenia oraz rodzaj i zakres naruszenia organ ustalił, że w należącej do strony restauracji prowadzono sprzedaż potraw i napojów na wynos w produktach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, będących opakowaniami. Przedsiębiorca zobowiązany był czynić zadość wymogom wynikającym z art. 3b ust. 1 ustawy, które określają jednoznacznie obowiązek pobierania opłaty za produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych określone w przepisach ustawy. Niepobieranie wymaganej opłaty istotnie wpływa na realizację celów ustawy, w szczególności w zakresie ochrony środowiska. Analizując stopień przyczynienia się strony do powstania naruszenia prawa organ zważył, że kontrolowany przedsiębiorca, działając na rynku jako podmiot profesjonalny, ma obowiązek znajomości i stosowania aktualnie obowiązujących przepisów prawa. Strona powinna była dołożyć należytej staranności, aby działalność gospodarcza była prowadzona zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. W tym zakresie organ uwzględnił także, iż zakres działalności strony nie jest znaczny, należy ona do grupy mikroprzedsiębiorców. Odnosząc się do okresu naruszenia organ wskazuje, iż art. 40a ustawy wszedł w życie 24 maja 2023 r., natomiast z dniem 1 stycznia 2024 r. weszło w życie rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 7 grudnia 2023 r. w sprawie stawek za produkty jednorazowego użycia z tworzyw sztucznych będące opakowaniami (Dz.U. z 2023 r., poz. 2679). Strona zatem miała dostateczny czas na zapoznanie się i zastosowanie obowiązujących przepisów ustawy. Nadto wskazać należy, że wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 3 czerwca 2024 r. znak UH.8360.154.2024

(doręczonym w trybie art. 44 § 4 Kpa), zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz ustawowym terminie jej przeprowadzenia. Organ uwzględnił także, że przedsiębiorca nie był wcześniej karany za naruszenie przepisów ustawy.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zastosował środki w postaci wymierzenia kary pieniężnej w dolnej granicy ustawowej wysokości kary, odpowiednio do stopnia naruszenia obowiązków i stanu faktycznego sprawy, tj. 500,00 zł z tytułu niepobierania opłaty od użytkownika końcowego nabywającego napoje lub żywność pakowane przez przedsiębiorcę w produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, wymienione w załączniku nr 6 do ustawy, będące opakowaniami. Zgodnie z treścią art. 40b ust. 6 ustawy należność z tytułu administracyjnych kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.

Przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić karę na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, podany w sentencji decyzji, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz.U. 2023, poz. 2383 z późn. zm.).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa, art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o *Inspekcji Handlowej* przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie o informowaniu o cenach towarów i usług, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy *Ordynacja podatkowa*. Uprawnienia organów podatkowych przysługują Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o *postępowaniu egzekucyjnym w administracji* (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 2505 z późn. zm.), w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Otrzymują:

1. Strona;
2. a/a;
3. BA.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej

Elżbieta Wełnicz-Sydra